

Interview met Gerard Alderliefste

Op 15 juni 2025 verzorgen Gerard Alderliefste & Friends een avond met Franse liedjes in de Grote Kerk in Loenen. Ik smaak het genoeg pal voor dit optreden Gerard een paar vragen te kunnen stellen, terwijl zijn Friends zich rondom ons voorbereiden op de show.

Je hebt met grote artiesten (Ramses Shaffy, Paul de Leeuw) en in grote zalen gespeeld. Wat doet een optreden in een dorp als Loenen, in een kerk, je dan nog?

Het is heerlijk om hier te zijn en te spelen. We hadden het er vanmiddag als band nog over en voelen allemaal hetzelfde. Of we voor 70 of 700 man spelen, het spelplezier en de energie die we ervaren is hetzelfde. Dat is het geluk van de muzikant in het algemeen, en zeker ook van ons.

Wat is voor jou de essentie van het muziek maken?

Dat is met elkaar muziek maken, niet in je eentje wegdromen op je instrument. Na al die jaren kan ik wel zeggen dat ik een teamspeler ben. Ik zorg er ook voor dat elke muzikant in de spotlight komt. De zangeressen zingen niet alleen op de achtergrond, maar krijgen ook solo's. Ik hoop dat je je hierdoor laat verrassen. Voor de kijker is dit ook leuk en gevarieerd. Deze inkleuring maakt het team ook sterker.

Je bent ook (verslavings)arts, geeft ook lezingen. Stel, je moet kiezen tussen arts en muzikant...

Tsja, als je deze gewetensvraag stelt, wint de muzikant met een neuslengte. Als arts probeer ik gepassioneerd mensen te helpen, door een plan te maken en stappen te zetten. Dat is één-op-één, vanavond zijn er ongeveer 250 mensen; dat geeft een heel andere bevrediging. Deze keuze is al heel oud en moest ik bij mijn afstuderen ook al maken. Via een uitzendbureau werd ik verslavingsarts, dat is goed parttime te doen. Ik werk

twee dagen als arts en drie als muzikant. Dat past precies.

Heb je als arts iets aan je werk als muzikant en andersom?

Als het heel letterlijk neemt... ik heb drie keer tijdens optredens eerste hulp moeten verlenen in de zaal! Er zijn parallellen te trekken, in beide gevallen geef je wat en krijg je wat terug.

Waarom schotelen jullie het publiek een Franse avond voor?

In de jaren 70 ging ik Franse liedjes naspelen: Aznavour, Fugain, Clerc... En dat is nooit meer gestopt. In 2004 bracht ik mijn eerste Franstalige album uit. Ik kreeg een naam: "die Alderliefste zingt veel in het Frans." Vanavond mengen we er ook wel wat Nederlandse teksten in. Het is een nostalgisch avondje, met herinneringen aan de vakanties op de camping, cassettebandjes in de auto...

Hoe komt je eigenlijk bij zo'n grote naam als Ramses Shaffy terecht?

Ik heb vijf jaar met Shaffy gespeeld. Dat noem ik een geschenk van het leven. We deden mee aan het Concours

de la Chanson, Liesbeth List zat in de jury, en wonnen de publieksprijs. Onze drummer/manager durfde het aan om bij Shaffy aan te bellen. Dat leidde tot de videoclip van Laat Me/Vivre en toen ging het helemaal los, met 55 optredens tot gevolg. Shaffy reist nog altijd met me mee. Vanavond is hij er ook weer bij.

Je mag even dromen: wat zou je nog graag willen bereiken in je leven en in muziek?

Ik kijk niet zoveel vooruit, zeg nooit nee en kijk wat er op mijn pad komt. Een opdrachtgever vroeg eens of ik in een grotere samenstelling kon optreden. Dat is dit ensemble geworden. Er was een klik en nu zijn we zeven jaar verder. Shaffy was ook niet zo plannend, maar heel erg van het moment. Die attitude – hier en nu en laat maar komen – heb ik wel van hem geleerd. Ik laat me elke keer weer graag verrassen. Mijn agenda pakken, kijken waar ik heen moet en hup, het land in!

Fred Nieuwesteeg
Foto: Monique Molenaar

